

Lezingen

- Hnd 5, 12-16 (Steeds meer mensen geloofden)
- Joh 20, 19-31 (Acht dagen later kwam Jezus)

Homilie

Beste medegelovigen,

Ik sta hier vandaag een beetje heel ongemakkelijk. Beloken Pasen, dag van de barmhartigheid, *laudato si*.

De gebeurtenissen van de goede week, Pasen, het overlijden en de begrafenis van onze Paus Franciscus hebben bij mij heel wat gebeurtenissen uit het verleden terug bovengehaald en er is er daar één bij die voor mij heel dierbaar is en op veel vlakken gelinkt kan worden aan deze van het leven en afscheid van onze paus én tegelijkertijd aan de Paasboodschap van Jezus. Het is de afscheidsviering van onze laatste pastoor Mark De Caluwe.

Hij, Mark, was ook een man van het volk. Voor hem was ook iedereen gelijk; er bestonden geen grenzen van wel of niet kerks of wat dan ook. Hij kende iedereen, bezocht iedereen, thuis of in het ziekenhuis en had voor iedereen tijd en een bemoedigend woord, in de eerste plaats voor de zwaksten in onze maatschappij. Zijn grootste bekommernis was ook om de kerk, om deze gemeenschap niet herderloos zomaar achter te laten, en daarom werden er in zijn afscheidsviering tegelijkertijd mensen aangesteld om verder voor te gaan, om zijn begonnen werk ver te zetten.

Pastoor Mark was ook een man voor wie de bergrede, het stuk evangelie van bij Matteüs, hoofdstuk 25, vers 34 en verder, het belangrijkste stuk van zijn engagement was.

Pastoor Mark is ook na zijn afscheid dit werk van barmhartigheid blijven doorzetten tot op het laatste moment, zoals ook onze paus Franciscus dat gedaan heeft.

Beste mensen,

Beloken, beluiken, sluiten.

Officiaal wordt met deze zondag de Pasen afgesloten, maar niet de boodschap van Pasen, om altijd en overal barmhartig te zijn, want ook Jezus stopte niet. Ook Hij verscheen aan de apostelen en bracht dan steeds die mooie boodschap van *“vrede zij u”*.

Ook voor ons houdt engagement van kerk zijn niet op met het overlijden van onze paus Franciscus. En ik zou deze preek op beloken Pasen, op de dag van de barmhartigheid willen beëindigen met dezelfde tekst waarmee ik destijds mijn preek bij het afscheid van pastoor Mark afsloot.

Een goede herder zijn, zit niet in regels; ook niet in boeken, tenzij in dat ene boek dat ook voor Mark en voor de paus zo waardevol is, de bijbel. Herder, pastoor, paus zijn kun je niet spelen, het is geen vraag en antwoord spelletje, maar het zit in mensen.

Beste mensen, het doet veel deugd dat wij vandaag de kerk positief in de kijker mogen plaatsen; dat wij met onze pastoor Mark, met onze paus Franciscus kunnen tonen dat de kerk geloofwaardige échte herders heeft, mensen die door hun gewoon gedrag, door hun inzet getuigen van die boodschap van het evangelie, van die bijbel, van kerk zijn, ook vandaag.

Mark, Franciscus, We zagen u bezig, lachend, schaterend, goeden dag zeggend aan iedereen, zonder onderscheid, handen gevend, zieken bezoekend, thuis of in het ziekenhuis, kortom, je kende iedereen, je onthield en hield veel van iedereen. Je maakte geen verschil tussen de mensen; iedereen was voor jou 'even waardig'.

Is nu dat niet precies 'pastoor, herder, paus' zijn, meeleven met je kudde, overal en op alle momenten van het leven.

Beste mensen, beloken Pasen, dag van de barmhartigheid, voor altijd.

Cor van den Bosch